

КОНСТАНТИН АЃАНИН, рођен 2000. у Крушевцу. Студент мастер студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише приказе, студије, огледе и поезију. Објављује научне радове из области фолклористике, српске књижевности 20. века и савремене књижевности.

ТОМАШ ВЕНЦЛОВА (TOMAS VENCLOVA), рођен 1937. у Клајпеди. Литвански песник, есејиста, публициста, истраживач и преводилац. Студирао на Универзитету у Вилну (1954–1960). Живео у Москви и Лењинграду, где је упознао Ану Ахматову, Бориса Пастернака и Јосифа Бродског. Студирао семиотику и руску књижевност на Универзитету у Тарту (1966–1971). До 1977. живео у Вилну, потом емигрирао у САД. Предавао на Калифорнијском универзитету у Берклију. На Универзитету Јејл предавао руску и словенске књижевности. 1985. докторирао, а од 1993. је професор словенских језика и књижевности. По доласку у Америку спријатељио се са Чеславом Милошем и Јосифом Бродским. Повезан са пољском културом и књижевношћу. Преводио је пољску поезију на литвански (Норвид, Милош, Херберт, Шимборска, Александар Ваг. Живи у Њу Хејвену (Конектикат), а привремено и у Вилну и у Кракову. Објавио је већи број књига на литванском, руском, пољском и енглеском језику. Бисерка Рајчић је превела и објавила на српском језику две његове књиге: *Зимски разговор(и)*, 2006. и *Знаци језика: изабране њесме*, 2022. Добио је велики број награда. Најновија: „Збигњев Херберт”, Пољска, 2023. (З. Ђ.)

СЛАВИЦА ГАРОЊА, рођена 1957. у Земуну. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и књижевнотеоријске студије, бави се српском народном књижевношћу са подручја Славоније, посебно Западне, и историјом српске женске књижевности. Објављене књиге: *Под месечевим луком*, роман, 1992; *Девејћа кућа*, приповетке, 1994; *Исјоведање њишине*, песме, 1996; *160 година Трговачке школе у Београду (1843–2003)*, споменица, 2003; *Из сенке – кришике, ојлеги и мали есеји*, 2003; *Мој њредак је дрво*, песме, 2007; *Изидина койча и друје њриче*, 2013; *Жене њоворе – разговор(и) са књижевним савременицама једној сјололећа*, интервјуи, 2013; *Поврајтак у Аркадију*, роман, 2014; *Парусија, њласови исјод њајрајћи*,

роман, 2018; *Из сна у сан – дневник Ленке Дунђерски*, приповест, 2020; *Селена или Приче из зелене кухице*, 2022. Монографије, студије, огледи и антологије о народној и женској књижевности: *Народне њесме Славонске љранице*, 1987; *Анџолоџија српске народне лирско-ејске њоезије Војне Крајине*, 2000; *Српско усмено њоејско наслеђе Војне Крајине*, 2008; *Жена у српској књижевности*, 2010; *Од Цариграда до Будима – аспекти српској усменој њесништва*, 2014; *Српска књижевна Крајина – од башиине до еџодуса*, 2015; *Врџ љајни: анџолоџија српске женске љриџоветике до 1950*, 2016; *Врџ љаде: анџолоџија српске женске љриџоветике од 1950. до данас*, 2017; *Жена и идеџолоџија у српској књижевности*, 2017; *Анџолоџија српске лирске народне њоезије Крајине*, 2020; *Шайаџи Мале Влацке*, 2022.

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талој*, 1983; *Злоб*, 1985; *Унуџираџња обележја*, 1990; *Под сџтаром љиџом*, 1993; *Одуџак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне моџиџиве*, 2002; *Наџа-ложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блаџо*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесџира – књига о инџесџу*, 1992; *Ваџрено крџиџење*, 1995; *Море и мраморје – дневник љуџовања љо Аџуџији*, 2000; *Анђели носџаџије – љоезија Данила Киџа и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киџ: ружа–џесник–џоџлед*, 2002; *Песник и њеџова сенка. Есеји о српском џесништвау ХХ века*, 2005; *Сџварање модерној свиџеџа (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасџење – љољска драмаџуриџа ХХ века*, 2006; *Са исџока на заџаџ – словенска књижевна емиџраџија у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомност љо љоезији ХХ века*, 2007; *Исџориџа Виџџолда Гомбровича*, 2008; *Тесџосџерон. Нова љољска драмаџуриџа*, 2008; *Поеџика српској филма – српски љисџи о филму 1908–2008*, 2009; *Позориџиџе и филм*, 2010; *Виџкаџиџева Љуџа локомоџива – између љозориџиџа и филма*, 2010; *З – у возовима евроџске класе, у дуџим заџвореним комџозиџијама, у диму и љеџелу*, 2011; *Словенска чџиџанка – оџледи и љреводи из словенских књижевности ХХ века*, 2013; *Позориџиџе љуџака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драмаџуриџки љосџскриџџум*, 2014; *Уџоџреба џраџа – савремени новосаџски роман*, 2014; *Поезиџа као сеџзмоџраџ – џовори и љоџовори*, 2019; *Целуџоџдна књижевност – књижевност и филм*, 2019. Приредио више књига и антологија.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Студент је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе са енглеског и на енглески језик. Књига песама: *Икар и Месија*, 2019.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохом српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска иривовјетика између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-йоучна йериодика „Јавор” и „Сйражилово”*, 1987; *Модели књижевној говора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевностй Српске Крајине*, 1998; *Основи йексйологије*, 2001; *Свијетй и йрича*, 2002; *„Сйармали” Јована Јовановића Змаја* (студија и избор текстова), 2005; *Ка йоейици српској реализма*, 2007; *Ойлеги о Сйерији*, 2007; *Књижевна йериодика српској реализма*, 2008; *Врела у врлейи – о књижевној башйини Срба у Хрвайској*, 2009; *Ка йенези српске йоезије – йрейлеги и сйууије*, 2011; *У майици йриче – о дјелу Јована Радуловића*, 2013; *Защйо чийаийи Досийеја? – Досийеј Обрадовић и српска кулйура*, 2015; *Дојађај и йрича – српска мемоарско-ауйобиоографска йроза*, 2015. Приредио више књига српских писаца (Сима Милутиновић Сарајија, Ђура Јакшић, Ђорђе Марковић Кодер, Милош Црњански, Бранко Радичевић, Лаза Костић, Симо Матавуљ, Милован Видаковић, Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караић...) и антологија.

АЛЕНКА ЈЕНСТЕРЛЕ ДОЛЕЖАЛ, рођена 1959. у Јесеницама, Словенија. Словеначка књижевница, песникиња, есејисткиња, професорка словеначке књижевности на Катедри за јужнословенске и балканске студије Филозофског факултетета Карловог универзитета у Прагу. Поред бројних научних студија и књига о словеначкој књижевности, објавила је и књиге песама: *Juditin most*, 1990; *Pokrajine začetka*, 1994; *Přeludy*, 1996; *Zapiski za S. G.*, 2006; *Pesmi v snegu*, 2012; *Nostalgične pesmi*, 2018, те књиге прозе *Temno mesto*, 1993; *Pomen hiše*, 2015. и роман *O ljubezni, vojni, izgubi in pozabi*, 2023. (Н. Ш.)

МИЛИЦА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ ЛИЛИЋ, рођена 1953. у Ловцу код Косовске Митровице. Пише поезију, прозу, приче за децу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мрак, избављење*, 1995; *Хибернација*, 1998; *Пуйоуис коже*, 2003; *Чарање*, 2007; *Одвйјање свијка – сабрране и нове йесме*, 2009; *Мисйерија љубави* (избор), 2011; *Жубор ума / Il gorgoglio della mente* (двојезично, на српском и италијанском), 2012; *Тейоважа ума*, 2012; *Мозаикој на создайелойй* (на македонском), 2012; *Das mysterium der liebe* (избор на немачком), 2012; *По мери мийа*, 2014; *Парйенон звездама зиган*, 2015; *Şehzad' in yeni dansi – seçilmiş şairler* (на турском), 2016; *Посланице Одисеју*, 2017; *О Косову ойейй (и нове йесме)*, 2019; *Кодрано знање*, 2021; *Моје најљубавније (сйо йесама о љубави)*, 2022. Књиге приповедака: *Сйже случаја*, 2002; *Очи у очи са судбином*, 2015; *Нейрегвићен сусрејй*, 2016; *Скривено у сјају очију*, 2019. Књиге критика, есеја, огледа и приказа: *Поейишка слуйђе*, 2004; *Ейисйемолоцка освеййавања*, 2007; *Ейзакйностй йајне – йонирања у йоезију*, 2011; *Понирања (у йрозни йексй)*, 2015; *Лојосно йребилье свейа*, 2021. Приредила више књига.

НЕМАЊА КАРОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Запослен као асистент на Учитељском факултету Универзитета у Београду. Бави се српском књижевношћу XX века, посебно поезијом, пише научноистраживачке радове и књижевну критику, објављује у периодици.

НЕБОЈША ЛАПЧЕВИЋ, рођен 1966. у Крушевцу. Пише поезију, приповетке, романе, либрета, драмске текстове, затим песме, приче и драме за децу. Објавио је збирке песама: *Семе на ветру*, 1999; *Сирофе у ирасликама*, 2003; *Долазак Христџа на Менхејн*, 2010; *Још увек у ири – Звонко Милојевић*, 2017; *Берачи џолена*, 2019; *Филајелист – сџижу ли ти џисма, џријашељу*, 2022; прозни триптих *Овајлоћавање*, 2000; збирку поезије и прозе *Песник и његови модели*, 2001; драму *Римска џрича*; публицистичку књигу из спортске културе *Срце на џерен*, 2005; кратке приче *Улаз на јужна врајта*, 2007; *Рукојис у џеракоји*, 2020; приче за децу *Ко је дрџио Чарлија?*, 2009; либрето *Крсџи свејџоа цара Консџанџина*, 2013; романе *Језеро у ћелијама*, 2013; *Сценарио за Вудија Алена*, 2014. Објавио је и саборник о Пријезди и Морави *Завет џојводе Пријезде*, 2019. Живи и ради у Крушевцу.

ЗОРАН МИЛУТИНОВИЋ, рођен 1962. у Зајечару. Пише есеје и студије, бави се књижевном теоријом, посебно теоријом драме, предаје јужнословенске књижевности и модерне књижевне теорије на Универзитетском колецу у Лондону (UCL), члан је европске академије наука Academia Europaea у Лондону и коуредник серије књига Balkan Studies Library коју издаје Brill. Објављене књиге: *Нејџивна и џојџивна џоеџика*, 1992; *Меџаеаџралност – имененџна џоеџика у драми XX века*, 1994; *Сусрет на џрећем месџу*, 2005; *Getting Over Europe – the construction of Europe in serbian culture*, 2011; *Биџка за џрошлосџи – Иво Андрић и бошњачки национализам*, 2018; *Фанџом у библиџеци – џосџоји ли срџски националистџички дискурс о Иви Андрићу?*, 2022; *Преболевање Евроџе. Консџрукџија Евроџе у срџској кулџури*, 2023. Приредио више књига.

ВЛАСТА МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1956. у Шаркамену код Неготина. Студирао књижевност, права и економију. Пише поезију. Књиге песама: *Дисџенџи корачају улицом Франџеа Дејереа*, 1986; *Без мене*, 1988; *Шаркамен*, 1990; *Власџиџио издање*, 1991; *Књџа Хајдук Вељку*, 1992; *Исус Хрисџос син-ојсис*, 1993; *О срџском џесниџџиву или глава на џању*, 1994; *Gesu Cristo e il mio testimone* (Исус Христос ми је сведок), 1994; *Онај коџа нема*, 1994; *Немам избора*, 1995; *Alegerea de minunaџii* (Избор чудесног), 1996; *Лиричностџи – у два дела*, 1999; *Књџа Хајдук Вељку II*, 2000; *Посве нове џесме*, 2000; *Fuire vers la роете* (Бекство у песму, избор), 2001; *Исџокија*, 2006; *Часнојис*, 2010; *Есџрадија*, 2010; *Дисџенџиџеџи*, 2014; *У сајласју са Мокрањцем*, 2015; *Фусноџе за Мокрањца*, 2016; *Локалиџеџи*

и свей шаркаменских рима, 2017; Драинац и грује њесме, 2018; Правац, 2019; Песме за њрекосуџра, 2020; Повраџак у осамдесетџе, реновирање, 2021; Певање и Мишљења – избор из њоезије и криџичких осврџа на дело, 2021; Зрела јуџра – осврџ на младу срџску њоезију 80-их, критичко-есејистички записи, 2022; Реновирање, 2022. Приредио више књига и антологија.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у њољу*, приповетке, 1970; *Маџа њоеџске њрозе. Сџудија о Расџку Пеџровићу*, 1972; *Нова криџичка оџредељења*, 1973; *Писци њосле I свейској раџа као криџичари*, 1975; *Сџара и нова њроза. Оџледи о срџским њрозаистџима*, 1988; *Криџика новој сџила*, 1993; *Основа и њрича – оџледи о савременој срџској њрози*, 2002; *Проза и њоеџика Мирослава Јосића Вишњџића*, 2008; *Сџилска њреџлиџања – сџудије и оџледи о срџској њрози грује њоловине XIX и њрве њоловине XX века*, 2011; *Између реализма и њостџомерне – сџудије и оџледи о срџским њисцима грује њоловине XX века*, 2012; *Повраџак њричи – оџледи о савременој срџској њрози*, 2017; *Чарање и њлеџење њриче – оџледи о савременој срџској њрози*, 2017; *Трајно и њролазно – криџике и есеји о срџској књижевноџи и кулџури*, 2018; *Криџички оџиси – оџледи о срџској њрози*, 2020. Приредио више књига.

ЈОВАН ПЕЈЧИЋ, рођен 1951. у Бошњацу код Лесковца. Историчар књижевности, антологичар, пише студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Облик и реч криџике*, 1994; *Тајна и крџи – њојмови/ њоимања*, 1994; *Заснови Глиџорија Возаровића*, 1995; *Кулџура и њамђење – Беоџрад у истџорији и лиџераџури*, 1998; *Простџори књижевној духа*, 1998; *Знамења и знаци – њојмови/ њоимања 2*, 2000; *Профил и глан – њојмови/ њоимања 3*, 2003; *Књижевни свей – криџичка свесџ. Облик и реч криџике 2*, 2004; *Милан Ракић на Косову – завей, њесма, чин*, 2006; *Оснoв, оквири, њраџ. Облик и реч криџике. 3*, 2008; *Ти, међуџим – књижевни Беоџрад*, 2009; *Почеци и врхови – срџска књижевноџи и њена истџориоџрафија*, 2010; *Поеџика књижевној разџовора*, 2012; *Завей и чин*, 2013; *Зрна, расад, жейџа: срџска књижевна истџориоџрафија / срџска књижевна криџика*, 2015; *Тесџаменџ без њечайџа*, 2015; *Криџика као избор и разџовор с Црђанским* 2016; *Срџски њесник: Милан Ракић и Косово* 2016; *Узајамноџи и раскрснице – џемељи, њојмови, значења*, 2018; *Поезија и свейо – срџско духовно њесниџџво*, део 1, 2019; *Пуџеви срџске науке о књижевноџи*, 2020; *Слова, слике, симболи: срџски њесници грује њоловине XX века – џовори, њреџовори, њоџовори*, 2021. Приредио више антологија и књига српских писаца. Живи у Београду.

ДАНКО ПЕРИЋ, рођен 1954. у Книну, Хрватска. Новинар у пензији. Био је уредник у више медија у Книну и бившој РСК и у београдским

новинским агенцијама Танјуг и Бета (у којој ради и као пензионер). Објавио је више текстова о крајишким и другим књижевницима, као и из историје књижевности и културе. Књиге: *Јован Рашковић у времену и сећању*, зборник, 2016; *Срби у Српској Крајини и Хрватској 1990–2020*, библиографија крајишких текстова, коаутор, 2021; *Избјељичићво за време јесе* Ђојања Рејублике Српске Крајине (1991–1995), 2022.

ЕМИЛИЈА ПОПОВИЋ, рођена 1996. у Лозници. Основне и мастер студије српске књижевности и језика завршила је 2020. године на Филозофском факултету у Новом Саду. Поред писања, бави се глумом и певањем. Члан је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду. Тренутно је запослена у Центру за културу „Вук Караџић” у Лозници. Поезију и научне радове објављује у периодици.

ГОРАНА РАИЧЕВИЋ, рођена 1964. у Новом Саду. Бави се теоријом књижевности и српском књижевношћу XIX и XX века, пише студије, есеје и приказе, преводи с енглеског и француског. Објављене књиге: *Читање као креација*, 1998; *Библиографија српских некролога* (коаутори М. Бујас и М. Клеут), 1998; *Лаза Лазаревић – јунак наших дана*, 2002; *Есеји Милоша Црњанског*, 2005; *Коментари „Дневника о Чарнојевићу” Милоша Црњанског*, 2010; *Крошњивељи судбине – о Црњанском и Андрићу*, 2010; *Дрући свей – есеји о књижевности: историја, теорија, критика*, 2010; *Ајон и меланхолија – животи и дело Милоша Црњанског*, 2021; *Добра лејоша – Андрићев свей*, 2022; *Велики крућ – књижевна пријатељства Милоша Црњанског*, 2022. Приредила више књига.

ДРАГИЦА СТОЈАНОВИЋ, рођена 1963. у Зрењанину. Пише поезију и прозу. Књига кратких прича: *Цейлин* (коауторка А. Хајдин), 1996. Књиге песама: *Тескоба*, 1984; *Кухињска кукавица*, 1991; *Разговор са Исидором*, 1999; *Гладне исјовести*, 2005; *Литерарни снећ*, 2015; *Од(а)бране јесме*, 2017; *О хрид*, 2018; *Посолица*, 2020; *Глувонема*, 2022. Живи и ради у Зрењанину.

МАРИЈА ТЕРЗИЋ, рођена 1991. у Ваљеву. По вокацији је професор енглеског језика и књижевности. Бави се српском и енглеском књижевношћу, као и превођењем. Докторирала је 2022. на Филолошком факултету Универзитета у Београду, одбранивши докторску дисертацију под насловом: „Хамлет и Ахмед Нурудин – анализа субјеката кроз призму Ничеове мисаоне фигуре маске”. Стручне радове објављује у периодици.

НЕНАД ШАПОЊА, рођен 1964. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, путописе и књижевну критику. Књиге песама: *Ђоконда*, 1990; *Одрази варке или оледало у две душе*, 1993; *Очевидности*, 1996; *Море*, 1998; *Четири*

поеме, 2000, 2001; *Слајка смрт*, 2012; *Постоји ли додир твоје душе?*, 2014; *Изледам, дакле нисам*, 2017; *Силазим у тишину твоје бачене коцке*, 2019; *Психологија правичности или У тишини твоје бачене коцке*, 2023. Књиге есеја и критика: *Бедкер сумње*, 1997; *Аутобиографија читања*, 1999; *Искусство писања*, 2001, 2002. Књига путописа: *А Брисел се да преходати лако*, 2017. Саставио *Антологију савремене новосадске приче*, 2000. Приредио више антологија и књига савремене прозе.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фицџералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бекство*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи животи*, 2013; *Мржња, пријатељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Поћед са единбуршке сцене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свјету*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Златна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни ирци*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две тачке”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исход коже*, 2003; *Кица мора таси*, 2004; *Лиза Скотлајн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис култура, констрактура, усон хип конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

БОГОЉУБ ШИЈАКОВИЋ, рођен 1955. у Никшићу, Црна Гора. Филозоф, православни теолог, политичар, професор универзитета, бави се античком филозофијом, православном теологијом, превођењем, приређивањем. Објављене књиге: *Mythos, physis, psyche – олегање у егзотикској „онтологији” и „психологији”*, 1991; *Зоон полигон – примјери из личне логике*, 1994; *Хермесова крила*, 1994; *Amicus Hermes – Aufsätze zur Hermeneutik der griechischen Philosophie*, 1996; *Историја, одговорност, свјетост*, 1997; *Крица балканистичког дискурса*, 2000; *Between God and man – essays in Greek and Christian thought*, 2002; *Преглицем гроти – фуа у олегима*, 2002; *A Critique of Balkanistic Discourse – Contribution to the Phenomenology of Balkan „Otherness”*, 2004; *Олегање у контексту – о знању и вјери, предању и идентитету, цркви и држави*, 2009; *La critique du discours balkanistique – Contribution à la phénoménologie de l’„altérité” des Balkans*, 2010; *Универзитет и српска историја – историјски и просветни контекст оснивања Православне богословске факултета у Београду: (истраживања, документација, библиографија)*,

коаутор А. Раковић, 2010; *Брига за жртву – памћење имена и спомен српске жртве*, 2011; *Библиографија часописа „Луча“ (1984–2005)*, 2011; *Мит и философија – онтолошки појеницијал мита и почешак хеленске философије • Теорија мита и хеленско митоидворство – библиографија*, 2012; *Историја – насиље – теорија: изабрани „историософски“ есеји*, 2012; *О иаињи и памћењу: изабрани „антролошки“ есеји*, 2012; *The Presence of Transcendence: Essays on Facing the Other through Holiness, History, and Text*, 2013; *Присуиност иранценденције: хеленство, хришћанство, философија историје*, 2013; *The University and serbian theology – the historical and educational context of the establishment of the faculty of Orthodox theology in Belgrade (research, documentation, bibliography)*, коаутор А. Раковић, 2014; *Библиографије истраживача на пројекту Српска теологија у двадесетом веку*, 2015; *Велики раи, видованска етика, памћење – о историји идеја и Спомену Жртве*, 2015; *Оидор заборава – неколико (и)одега*, 2016; *Светосавље и философија живота – скица за актуелизацију меураине расправе о идеји светосавља*, 2019; *Црква, право, идентитет*, 2019; *Философија живота и хеленска аонистика – о раним радовима Милоша Бурића (коауторка Ђурђина Шијаковић)*, 2021; *Пролеомена за византијску философију и ишање хришћанске философије – оријентисање, присиуи, одређење, иицај*, 2022.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ